

[Pelle Voigt]

get om det, uanset hvor meget man spørger. Hvad mener Kristeligt Folkeparti om det? Jeg synes, at fredsviljen også på en eller anden måde må udkrystallisere sig i, at man foretager sig noget, og det er det, jeg har efterlyst i denne debat.

Så kunne jeg i øvrigt godt tænke mig at spørge hr. Glønborg, om han er bekendt med – jeg deler hans betragtninger over den palæstinensiske nationalpagt og dens mærkværdigheder – at Israel ikke anerkender palæstinenserens ret til en selvstændig stat, og at der den dag i dag i det israelske regeringsparti Likuds program rummes et krav om, at hele Jordan skal indlemmes i Israel, ligesom det rummes i partiets officielle slagsang? Er det ikke rimeligt, når man nævner de urimeligheder, der er tale om, at nævne dem på begge sider?

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Det var ikke, fordi jeg ville gå ind i en detaildiskussion med hr. Pelle Voigt om, hvilke våben der skulle fjernes på hvilket tidspunkt. Jeg kan sige, at Kristeligt Folkeparti naturligvis helt principielt er enig i, at vi bruger alt, alt for mange ressourcer i denne verden til at holde hinanden i skak med våben, så ethvert initiativ til nedbringelse af våbenmængden vil vi medvirke til. Men vi må så også sige, at det foregår i en eller anden takt, som man må forhandle sig frem til, og det skal ikke være et spørgsmål om det ene eller det andet her og nu.

Med hensyn til situationen i Mellemøsten vil jeg sige, at jeg mener netop, at Danmark har et særligt ansvar, fordi vi er på talefod med så mange grupper på begge sider af fronten og det er så ligetil, at begge parter skal respektere hiandens ret til at være der.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Pelle Voigts bastante inddragen af en eventuel modernisering af NATO's atomvåben giver mig anledning til at gøre opmærksom på, at disse atomvåben har til formål at bevare freden i verden. Det har de med garanti fra den side af tofronts-opmarchen, som vi kender, nemlig fra NATO's side.

At have nogle våben, som ikke kan bruges til deres eventuelle formål, må både fra en økono-

misk, fra en sikkerhedsmæssig og fra enhver anden synsvinkel virke latterligt i en eventuel modstanders øjne, må virke latterligt på de mennesker, der skal beskæftige sig med disse ting, og det gælder i øvrigt alle slags våben. Der er ikke noget mere meningsløst på Jorden end et forsvar, der ikke kan bruges i givet tilfælde. Det har ingen afskrækkelseeffekt, og det har slet ingen forsvars- eller sikkerhedsskabende effekt.

Må jeg med hensyn til hr. Pelle Voigts omtale af situationen i Mellemøsten blot erindre om, at det er altså Israel, der nu i 40 år har været omringet af fjender. Det første af angriberlandene, som var villigt til at sætte sig til forhandlingsbordet, mødte netop fra Likudpartiet åbenhed med hensyn til at forhandle. Gode resultater – fredens pris betalt. Freden er også en høj pris værd. Det skal også med i billedet i så fald, når man ser på Israels reaktioner, efter at en hel generation nu har levet omringet af fjender. Der er til dato endnu ingen, der har påstået, at det var Israel, der overfaldt sine arabiske nabostater.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg er ikke voldsomt uenig med hr. Arne Melchior om det sidste. Jeg synes bare, man skal være opmærksom på, at gamle vedtagelser og deklamationer af denne art, der stammer fra zionismens revisionistiske fløj, og som stadig væk som sagt den dag i dag officielt kræver staten Jordan opløst og indlemmet i Israel, og tilsvarende chauvinistiske betragtninger i den palæstinensiske nationalpagt skal man ikke lade stå i vejen for en fredsløsning efter min opfattelse.

Det er velkendt, at SF går ind for en gensidig anerkendelse af en uafhængig palæstinensisk stat og staten Israel, og det synes jeg er noget væsentligt, som man skal holde fast ved. Det må foregå samtidig. Det nytter ikke, at vi kun kræver af den ene part, at den skal anerkende den anden, uden at der i øvrigt skal ske andet i sagen. Det tror jeg også at vi er nogenlunde enige om. Vi har jo haft debatter om det her i Folketinget før.

Men jeg vil godt spørge hr. Glønborg, som sagde noget meget klogt, synes jeg, nemlig at dette spørgsmål om moderniseringen af NATO's korrækkende og taktiske atomvåben